

Un vestitor al Cuvântului lui Dumnezeu

„Când o să fiu destul de mare, o să devin un evanghelist”, spune Vlad într-o zi hotărât.

„Ce este un evanghelist?” îl întreabă bunica.

Vlad, foarte mirat de această întrebare, strigă: „Bunico, tu nu știi asta? Un evanghelist este un om, care povestește oamenilor din Biblie. Eu găsesc că este așa de frumos, să ai ascultători.”

Bunica zâmbește și zice: „Eu cred, că ești destul de mare, ca să poți începe deja de acum cu vestirea Cuvântului lui Dumnezeu.”

Vlad face ochi mari și spune: „Bunico, vorbești serios?” Și după o mică pauză continuă: „Mie de fapt nu mi-e frică să predic, dar nu știu încă, cum trebuie să predic.”

„Ce face un evanghelist mai întâi dragul meu Vlad?”

„El citește un verset din Biblie și îl explică apoi. Aceasta încă nu pot.”

„Ba da, tu poți asta!” Bunica a luat Biblia și a pus degetul pe un verset din Efeseni, capitolul 4 versetul 32, și Vlad a citit: „Fiți buni unii cu alții.” – „Nu este acesta un verset frumos, pe care poți să-l explici tu?”

„Da, bunico, dar n-am ce explica la el, trebuie doar pur și simplu să fim buni față de toți; asta este tot.”

„Și totuși este un text frumos pentru prima predică a micuțului meu Vlad. Eu doresc mult, să predici o săptămână despre acest text.”

„O săptămână **întreagă** să predic despre aceasta? Dar bunico, doar n-o spui în serios? Cum este posibil?”

„Spune, Vlad, nu poți fi tu o săptămână întreagă bun către fiecare, cu care ai de-a face?”

Vlad a rămas pe gânduri. „Este **aceasta** o predică?” a întrebat apoi încă nedumerit.

„Da, sigur, este cea mai bună, pe care o poți ține. Un predicator trebuie să facă el însuși, ce spune altora, căci altfel nu vrea să-l asculte nimeni, când stă în fața ascultătorilor. Și în orice caz este o predică vie, cea mai puternică. Mântuitorul nu vrea numai cuvinte, ci fapte. Și oamenii vor să vadă, la acela care le aduce Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce aud.”

„Bine”, spune Vlad cu un oftat, „cred, că aș putea să fac o încercare cu predica.”

„Mă bucur, dragul meu, că de mâine încolo vei fi un evanghelist. Versetul tău este: Fiți buni cu alții. Explică-l bine și arată tuturor, ce înseamnă.”

Și Vlad a început. Imediat, în dimineața următoare și-a zis: „N-ar fi frumos și bun față de învățător, dacă aș vorbi astăzi iarăși în timpul orelor. De aceea n-o voi face astăzi.” Și Vlad a rezistat hotărât și n-a vorbit neîntrebat. Învățătorul s-a bucurat mult de aceasta. Lui i-a plăcut mult predica lui Vlad, și s-a bucurat de ea și în zilele următoare.

În pauze sau în drum spre casă, Vlad împreună cu alții, se lega de multe ori de copiii mai mici, îi necăjea sau făcea alte năzbâtii, care supărau pe unii oameni. Dar Vlad, care acum era „predicator”, se gândea întotdeauna la versetul lui și își spunea: Fiți buni unii cu alții.

Seara bunica l-a întrebat: „Vlad, cum a mers cu predica ta astăzi?”

„Ah, e de fapt o predică lungă de dimineață până seara, dar a mers destul de bine, Domnul Isus mi-a ajutat.”

Vlad a continuat, în felul acesta zi de zi să predice despre frumosul lui verset. Mai târziu bunica i-a mai dat alte versete. Și dacă micuțul predicator se împotmolea câte o dată, Mântuitorul lui îi amintea de sarcina lui, căci Vlad Îl iubea pe Domnul Isus din toată inima.

Nu vrei și voi, să începeți chiar **astăzi** prin harul lui Dumnezeu, să fiți asemenea predicatori ai Vestei Bune?